

Sandefjords Blad

JAN ROALDSET
Ansv. red./dir.
jan.roaldset@sb.no
930 18 300

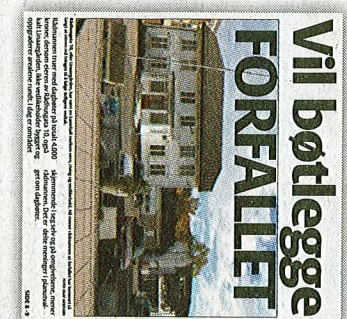
VIBEKE H. JØRGENSEN
Redaktør
vibeke.h.jorgensen@sb.no
906 64 420

JAN ABRAMSEN
Samfunnsr.
jan.abrahamsen@sb.no
930 18 351

Sett makt bak kravet om vedlikehold

♦ **STRIDEN OM SKJEBNEN** for Rådhusgata 10 (Linæegården) – og konsekvensene for eierne – er på ny tilspisset når plan- og utbyggingsutvalget i dag behandler et nytt kapittel i følgerongen om eiendommen: Spørsmålet om dagbøter for eierne for å la eiendommen stå å forfalle – og desuten unnlate å opparbeide uterealeet på naboeiendom – men Storgata 7.

Rådmannen synes åpenbart at «nok er nok» i saken, og da bør ikke innstillingen om krav om en plan for oppgradering – etterfulgt av dagbøter hvis kravet ikke etterkommes – komme som noen overraskelse.

SNARERE TVERT IMOT. Eierne er kjent med kravene til vedlikeholde, men kan ikke akkurat sies å ha vist særlig vilje til å etterkomme det. Etter at eierne helt mot slutten av året i 2008 hadde trukket forslaget til reguleringsplan for Rådhusgata 10 og Storgata 7, som innebar riving – og at saken dermed heller ikke gikk videre til avgjørelse i Miljøverndepartementet – konkluderte da også Reidar Kristoffersen på vegne av eierne: «... og lar huset stå og forfalle».

SENEST I SOMMER bekræftet eierne fortsatt intensjonen om riving. I mellomtiden har forfall etter hvert satt sitt preg på Rådhusgata 10. Hus som står tomme forfaller erfa-

ringssmessig fort. Det gavner aller minst eierne. Det er lett å forstå eiernes frustasjon over en svært lang saksgang, stort tidsforbruk og flere millioner kroner

i kostnader for å utarbeide forslag og planer. Foreløpig uten annet igjen enn at de nå trues med bøter.

LESES OG TOLKES plan- og bygningsloven som det vel er meningen at den skal tolkes, har imidlertid eiere ingen rett til å la bygningsmasse stå å forfalle. I stedet framgår en klar plikt til vedlikehold – og om nødvendig myndighetenes rett til å gi pålegg i så måte. Det er den retten rådmannen nå innstiller på at politikerne bør effektivere.

TIDEN ER OVERMODEN for å fatte en avgjørelse og komme videre i saken, men tvilen er sådd om det skjer i dag. Selvfølgelig bør alle fakta av betydning på bordet før en avgjørelse fattes, men man skal dog verken kunne kjøpe seg til eller «forgjelde» seg til unntak fra lovverket.

Eiere har ingen rett til å la bygningsmasse stå å forfalle.

SB MENNER
JAN ABRAMHÅMSEN,
SAMFUNNSREDAKTØR

Linæe-anlegget og byutvikling

INNSPILL
Brit Seip Bergreen, styremedlem i Fortidsminneforeningen, avdeling Vestfold

bevaringsarbeid for Linæe-anlegget, visste jeg lite om hestehandel og politisk maktspill. Troskydlig stekte jeg vaffer i By-

Visste lite om hestehandel og politisk maktspill.

LINÆE-ANLEGGET ER et tidsvitne og historisk monument. Men der det står i dag er det ikke bare offer for naturlig forfall. Det må være et plannmessig hærverk og en villet visuell forsvøling som har ført eiendommen dit den er i dag.

DA EIENDOMSSKAPET bak Linæe-anlegget fikk rive en byg-

orket å satse skinnnet sitt på å kjempe for en bygning i bevaringsklasse II,

Byutvikling er et forpliktende og overordnet grep ut fra lovverk,

prosessen må våre politikere ikke forveksle eiendomsutvikling med byutvikling. Å utvikle eiendom prøver vi alle å gjøre. Ut fra egeninteresser er framprå med plattformen i hagen påbygg som skygger for naboer eller oppføring av fireetasjers blokk på tomta vi har arvet etter bestemor. Det er eiendomsutvikling. Men byutvikling er